Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De poolreiziger

Ik was een zeeman, een avonturier en een man van grote nieuwsgierigheid. Toen ik voor het eerst hoorde van het bevroren land in het noorden, wist ik dat ik het zelf moest zien. Niemand had zich ooit zo ver in de ijskoude wildernis gewaagd en ik was vastbesloten om de eerste te zijn.
Ik verzamelde een team van bekwame mannen, allemaal even dapper en vastberaden als ik. We hebben een stevig schip gebouwd dat de ruwe zeeën en ijzige winden kan trotseren. We vulden het met voorraden en begonnen aan onze reis.
Toen we naar het noorden zeilden, werd de kou intenser. De dagen werden korter en de nachten langer. De zee bevroor stevig en we moesten met ons schip door het ijs breken. Het was een verraderlijke reis, maar we hebben doorgezet.

Eindelijk, na maanden zeilen, bereikten we de rand van het noordpoolgebied. Het land was een dorre woestenij, bedekt met sneeuw en ijs. Maar ik was onverschrokken. Ik leidde mijn mannen aan land, vastbesloten om dit mysterieuze land te verkennen.

We sjokten door de sneeuw en verwonderden ons over de schoonheid en het gevaar van het Noordpoolgebied. De wind huilde over de bevroren toendra en sloeg met ijzige windvlagen in ons gezicht. Maar we zetten door, gedreven door onze nieuwsgierigheid en ons verlangen om als eerste voet te zetten in dit onbekende land.
Toen we het noordpoolgebied verkenden, kwamen we al snel de inheemse volkeren tegen die dit bevroren land hun thuis noemden - de Inuit. Het was een gehard en vindingrijk volk, gewend aan de barre omstandigheden in het noorden.
In het begin waren we op onze hoede voor elkaar, omdat we vreemden waren in een land dat voor ons onbekend was. Maar toen we elkaar leerden kennen, vormden we een diep respect en vriendschap. De Inuit leerden ons hoe we iglo's moesten bouwen, de kleine, koepelvormige schuilplaatsen die voor warmte en bescherming tegen de kou zorgden. Ze lieten ons ook zien hoe we ons in lagen bont en zeehondenhuid moesten kleden, om onszelf warm te houden in de extreme kou.
Maar misschien wel het allerbelangrijkste: de Inuit hebben ons geleerd hoe we door het noordpoolgebied moeten navigeren. Ze kenden het land door en door en waren in staat ons door de besneeuwde wildernis te leiden en ons de beste plekken te laten zien om voedsel en onderdak te vinden. Zonder hun hulp betwijfel ik of we onze reis zouden hebben overleefd.
Dus terwijl we verder verkenden, kwamen we allerlei vreemde en wonderbaarlijke bezienswaardigheden tegen. We zagen ijsberen over het ijs sluipen en we

hoorden de angstaanjagende roep van de poolwolven. We zagen gletsjers boven ons uittorenen en we verwonderden ons over de aurora borealis, de gloeiende lichten van het noorden.
Maar het noordpoolgebied was ook een land van groot gevaar. De kou was meedogenloos en we moesten constant op onze hoede zijn voor bevriezing en onderkoeling. We zaten 's nachts ineengedoken rond onze kampvuren en probeerden warm te blijven en de lange, donkere nachten te overleven.
Ondanks de uitdagingen was ik vervuld van een gevoel van ontzag en verwondering over dit wilde, ongetemde land. Ik wist dat ik me mijn reis naar het noordpoolgebied en het gevoel van avontuur en ontdekking dat ik daar had ervaren altijd zou herinneren.